



ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____
на № _____ від _____

Виконавчий комітет Чорноморської міської ради Одеської області

проспект Миру, 33, м. Чорноморськ,
Одеська область, 68003

Стосовно пропозицій щодо
удосконалення проекту
регуляторного акту

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі - Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Чорноморської міської ради Одеської області «Про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на території Чорноморської міської ради Одеської області на 2020 рік» (далі - проект рішення), а також документи, що надані листом виконавчого комітету Чорноморської міської ради Одеської області від 02.05. 2019 № 1-11-328.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії з питань реалізації державної регуляторної політики на території Чорноморської міської ради Одеської області, а також аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

І. Податковий кодекс України (далі – ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема, визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки, тощо.

Згідно з пунктом 12.3 статті 12 ПКУ, сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

1. Підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 ПКУ з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII ПКУ для відповідного місцевого податку чи збору.



Проте, у проекті рішення визначені лише ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки та перелік пільг із сплати податку, усі інші обов'язкові елементи не визначені у проекті рішення.

З урахуванням приписів пункту 7.1 статті 7, підпункт 12.3.2 пункту 12.3 статті 12 ПКУ пропонуємо у проекті рішення визначити усі обов'язкові елементи, визначені статтею 7 ПКУ або навести посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті або розділи) Кодексу, якими вони вже встановлені для податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

2. Частиною п'ятою статті 12 Закону регламентовано, що регуляторні акти, прийняті органами та посадовими особами місцевого самоврядування, офіційно оприлюднюються в друкованих засобах масової інформації відповідних рад, а у разі їх відсутності - у місцевих друкованих засобах масової інформації, визначених цими органами та посадовими особами, не пізніш як у десятиденний строк після їх прийняття та підписання.

3. У додатку 1 до проекту рішення, встановлюються розміри ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки **для юридичних та фізичних осіб, в тому числі і у різних розмірах для однакового класу будівель, які знаходяться в одній зоні** (наприклад, для будинків дачних та садових, будинки одноквартирні масової забудови, будинки двоквартирні масової забудови розташованих у 1 зоні: для юридичних осіб складає 1,5%, а для фізичних осіб – 0.20% тощо).

Згідно із вимогами статті 266.5 ПКУ ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за рішенням сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, залежно від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості у розмірі, що не перевищує 1,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 квадратний метр бази оподаткування.

Зважаючи на зазначене, вимогами ПКУ не передбачено встановлення різних розмірів ставок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки для фізичних та юридичних осіб для одного класу будівель та споруд, розміщених в одній територіальній зоні. Крім того, відповідно до підпункту 4.1.2 пункту 4.1 статті 4 Кодексу податкове законодавство України ґрунтується, зокрема, на принципі рівності усіх платників перед законом, недопущення будь-яких проявів податкової дискримінації - забезпечення однакового підходу до всіх платників податків незалежно від соціальної, расової, національної, релігійної приналежності, форми власності юридичної особи, громадянства фізичної особи, місця походження капіталу.

Беручи до уваги вищевказане, пропонуємо привести додаток 1 до проекту рішення у відповідність до вимог ПКУ.

4. Додатком 2 до проекту рішення, яким встановлено пільги із податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки для фізичних та юридичних осіб, зокрема встановлено пільгу у розмірі 50 % для об'єктів нежитлової нерухомості (щодо магазинів площею до 50 кв.м).

Пункт 30.5 статті 30 ПКУ передбачає, що податкові пільги, порядок та підстави їх надання встановлюються з урахуванням вимог законодавства України



про захист економічної конкуренції виключно ПКУ, рішеннями Верховної Ради Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування, прийнятими відповідно до ПКУ.

Відповідно до частини першої статті 6 Господарського кодексу України одним із загальних принципів господарювання в Україні є рівний захист державою усіх суб'єктів господарювання.

Частиною другою статті 4 Закону України «Про захист економічної конкуренції» визначено, що органи місцевого самоврядування зобов'язані сприяти розвитку конкуренції та не вчиняти будь – яких неправомірних дій, які можуть мати негативний вплив на конкуренцію.

У розумінні статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції» антиконкурентними діями органів місцевого самоврядування є прийняття будь – яких актів (рішень, наказів, розпоряджень, постанов тощо) або будь – які інші дії та бездіяльність, які призвели чи можуть призвести до спотворення конкуренції.

Надання пільг із сплати земельного податку юридичним особам, що належать до комунальної або державної власності, може призвести до надання зазначеним суб'єктам господарювання переваг, які ставитимуть їх у привілейоване становище стосовно конкурентів – суб'єктів господарювання, які діють на тих самих товарних ринках, що й підприємства, установи та організації комунальної форми власності.

Відповідно до частини третьої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції» вчинення антиконкурентних дій органами місцевого самоврядування забороняється і тягне за собою відповідальність згідно з законом.

Одночасно звертаємо увагу, що не дозволяється сільським, селищним, міським радам та радам об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, встановлювати індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів для окремих юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців і фізичних осіб або звільняти їх від сплати таких податків та зборів (підпункт 12.3.7 пункту 12.3 статті 12 ПКУ).

Отже, пропонуємо привести додаток 2 до проекту рішення до вимог законодавства.

Враховуючи вищевказане, проект рішення не **узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципом адекватності** – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

II. Наданий розробником аналіз регуляторного впливу до проекту рішення (далі - АРВ) не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі - Методика).

Так, у розділі III АРВ розробник, при визначенні альтернативних способів досягнення цілей не зазначив та не провів порівняння вигод та витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них у кількісному (грошовому) виразі. Під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання розробником не наведено розрахунків їх

витрату яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення (при сплаті земельного податку), так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Одночасно зазначаємо, що в АРВ не обґрунтовано ставки податку, що встановлюються для суб'єктів господарювання, а також, не наведено алгоритму їх визначення.

Разом з цим, у розділі VIII АРВ не визначено такого обов'язкового показника результативності регуляторного акта як, розмір коштів та час, що витрачатиметься суб'єктами господарювання, пов'язаними з виконанням вимог акта, а також додаткових показників, які безпосередньо характеризують результативність регуляторного акта.

Окрім зазначеного, про формальність підготовки АРВ свідчить і невідповідність інформації стосовно кількості суб'єктів господарювання наведеної розробником у розділах III, VIII АРВ та Тесті малого підприємництва (М-Тест).

Беручи до уваги те, що розробка проекту рішення спрямована, зокрема, на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Таким чином, у зв'язку із неналежною підготовкою АРВ, зокрема, з відсутністю у ньому усієї необхідної інформації, числових даних та розрахунків, прогнозних показників результативності регуляторного акта, розробником не доведена відповідність проекту рішення таким принципам державної регуляторної політики як: збалансованості – забезпечення регуляторної діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави; ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи вищенаведене, пропонуємо привести проект рішення Чорноморської міської ради Одеської області «Про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на території Чорноморської міської ради Одеської області на 2020 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України згідно з наданими пропозиціями та зауваженнями, а аналіз регуляторного впливу до нього – у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 №1151).

Про результати розгляду цього листа пропонуємо поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Андрій ГОЛОТА 094 500 80 62



Ксенія ЛЯПІНА

